

Raadsvergadering 27 juni 2013

Agendapunt 21: Kadernota Accommodatiebeleid:

tekst uitgesproken door fractievoorzitter Rob Ravensteijn

Voorzitter,

Voor de bewoners van 22 kernen van Hollands Kroon en voor de gemeente als geheel is de beschikbaarheid van accommodaties van groot belang. Het gaat dan om verscheidenheid, bereikbaarheid en betaalbaarheid. In de huidige situatie is dat het geval.

Daarnaast moeten we andere zaken in de gaten houden: De kosten voor het gebodene zal van kern tot kern enigszins vergelijkbaar moeten zijn. Dat vraagt om harmonisatie van beleid.

Voor de gemeente speelt bovendien de vraag over de houdbaarheid. De behoefte aan voorzieningen verandert. Niet alles wat wenselijk is, is ook financieel haalbaar. Er zijn oplossingen en alternatieve oplossingen, al liggen die niet altijd voor het oprapen.

De Kadernota Accommodatiebeleid met bijlagen biedt een overzicht van wat er door de voormalige gemeenten is geregeld en hoe dat is geregeld. Ook worden kaders aangereikt voor een vervolg. Daarover straks meer.

Over het proces zoals dat tot nu toe doorlopen is vallen een aantal opmerkingen te maken:

- Burgers, veelal betrokken bij accommodaties of verenigingen, stellen zich constructief op over de vraagstelling. Zij hebben belangrijke informatie verstrekt over de huidige situatie en hebben hun gedachten laten gaan over de toekomst van de voorzieningen. Ook voor het vervolgproces zijn er duidelijke en werkbare adviezen gegeven. Nog steeds komen deze adviezen binnen. Burgerparticipatie, daar willen wij iets mee voordat de kaders zijn vastgelegd.
- De informatieve rondgang langs de kernen heeft veel informatie opgeleverd, echter niet alle: De niet gesubsidieerde voorzieningen zijn aangestipt maar onvoldoende uitgediept om de betekenis voor de leefbaarheid vast te stellen. De uitwisselbaarheid voor bepaalde activiteiten, de bereidheid tot samenwerking en de toegankelijkheid, ook financieel, blijven nog onbekend. Wel of niet gesubsidieerd: het functioneert als communicerende vaten.
- Het college schuift met haar motieven: aanvankelijk ging het niet om een bezuinigingsoperatie, gaande voort lijkt dit wel steeds belangrijker te worden. Om tot slot weer te gaan spreken over "princiële" keuzes. Dit terwijl de kadernota voortdurend de financiële gevolgen erbij haalt.

De procesvragen zijn:

- Is de beeldvorming over de huidige situatie voldoende op tafel?
- Biedt die informatie voldoende bouwstenen voor toekomstig beleid?
- Zo ja, valt hier een oordeel over te vellen?

Onze antwoorden:

- De kadernota m.n. hst 5 en 6 en de bijbehorende bijlagen horen bij *het voortraject* van de beeldvorming. Hierover zou door de raad beeldvormend en afrondend gesproken moeten worden.
- Om aanwijzingen te geven voor het opstellen van de kaders voor het accommodatiebeleid is naast de beschikbare nog andere informatie nodig. Zeker als het gaat om een principiële keuze. Het ontbreekt aan een verbindende visie: "*van strategische visie naar kernenbeleid en regionale samenwerking*", toegespitst op de accommodaties en voorzieningen. Het presidium heeft al aangedrongen op een beeldvormende bijeenkomst over het kernenbeleid.

LADA houdt deze vraag staande ondanks de afwijzende memo hierover van het college. (Het is de burger en het parlement eerder toegezegd. Ook hier geldt: belofte maakt schuld.)

De belangrijke vragen voor Hollands Kroon zijn:

- Hoe zien wij de toekomst van onze 22 kernen in Hollands Kroon? Welk accommodatiebeleid hoort daar bij? Hoe faciliteren we dat?
- Welke accommodaties spelen een bovenlokale of regionale rol?
- Hoe beheersen we de kosten? Ook de alternatieven.
- Wij vertrouwen op de zelfredzame burger, maar hoe zit het met de zelfredzame overheid? Nog steeds: hoe bereiken we een goede afstemming over de *kerntaken en kernwaarden* van de overheid EN de burger. Waar liggen de grenzen???

Nu kiezen voor een van de varianten is te vroeg, onredelijk en onnodig. De brief van dorpsraad Nieuwe Niedorp hierover ondersteunt onze opvatting zeer. Ons standpunt is dat waardering voor het geleverde werk kan samengaan met het afwijzen van het voorstel. Dit voorstel is niet rijp voor besluitvorming.

Het gemeentebestuur en de burger hebben elkaar harder dan ooit nodig. Als je als bestuur aangeeft dat je vertrouwt op eigen kracht en verantwoordelijkheid, (en je gelooft wat je zegt) zal je ook ruimte moeten geven aan oplossingen die van onderop naar voren worden geschoven. Daarom:

Wat staat ons als raad te doen:

- De raad initieert de suggestie om tot eenduidige sobere regelgeving te komen.
- De raad komt tot een beeldvormende bijeenkomst over kernenbeleid en formuleert daarover een overkoepelende visie. Hierin zijn ook regionale functies opgenomen.

Wat staat het college te doen:

- Het college doet de raad een voorstel over een taakstelling.

Wat staat de burger te doen:

- Burgers / bestuurders van vereniging of accommodatie komen met voorstellen hoe bestaanszekerheid met minder middelen kan worden gerealiseerd.

Ondertussen kan iedereen verder zonder besluitvorming over deze nota.

Als er keuzes gemaakt moeten worden voor saneren, concentreren, decentraliseren of beheren moet voor burgers en voor de politiek duidelijk zijn wat dit betekent voor de burgers, de accommodaties, de verenigingen en de kernen. Zo niet dan verliezen we vertrouwen in elkaar. Dat mag niet.